

ADATLAP

Choinski Marshall Akos

Nyíregyházi Egyetem, Vizuális Kultúra Intézet

Képi ábrázolás szak, 3. Évfolyam ND

Témavezető:

Piti Zsuzsanna

Festőművész, tanársegéd

Emlékek a Reggeli Kávét Mellett 2024

Méret: 40x40 cm

Hordozó: Farost lemez

Technika: Akril

Készítésének éve: 2024

Emlékek a Reggeli Kávé Mellett

Choinski Marshall Akos

Nyiregyhazi Egyetem, Vizuális Kultúra Intézet

Képi ábrázolás szak, 3. Évfolyam ND

Témavezető:

Piti Zsuzsanna, festőművész, tanársegéd

A festményem, *Emlékek a Reggeli Kávé Mellett*, Modenában, Olaszországban eltöltött időm, valamint az amerikai festő, Peter Dee munkássága ihlette. A célom az volt, hogy a magány, az önreflexió és a felismerés történetét közvetítsem. Azt szeretném, hogy a nézők saját történetet képzelhessenek el arról, mi történhetett egy kis modenai kávézóban egy téli reggelen.

A bögre a magány és az elmélkedés szimbóluma. Üres, és nincs párja, jelezve, hogy az, aki ivott belőle, egyedül ült. A cukortartó a szabad akaratot és a választást képviseli. Mivel az asztalon nincsenek szétszakított cukorcsomagok, a néző feltételezheti, hogy a kávéfogyasztó tudatosan választotta a fekete, keserű kávé.

Bár a festményen emberek nem szerepelnek, az üres csésze mégis utal egy személy jelenlétére. Az emberek hiánya titokzatossá teszi a jelenetet, gondolatokat ébresztve a nézőben: Hová tűnt ez a rejtélyes személy? Mire gondolt, miközben egyedül ült, és kávézott? A kanál tükröződése a festmény utolsó rejtélyes eleme. Egy olyan jelenléte sugall, amely paradox módon hiányzik – nem része az általam elrendezett jelenetnek, mégis a narratíva szerves része.

A festményt akrilfestékekkel készítettem farostlemezre. Azért választottam ezt a technikát, mert gyorsan szárad, így arra kényszerített, hogy gyorsan dolgozzak – ugyanúgy, ahogy egy csésze forró kávé is sietve kell meginni, mielőtt kihűlné. Hogy fokozzam a kihívást és az alkotás izgalmát, korlátoztam a palettámat az alapszínekre (piros, sárga, kék) és fekete-fehérre. Minden árnyalatot ebből az öt színből kevertem ki. Ez időigényes folyamat volt, de

lehetővé tette, hogy egyedi tónusokat hozzak létre, amelyek tökéletesen illeszkedtek a hangulathoz.

Modenai élményeim mellett az amerikai művész, Peter Dee mély hatással volt a koncepció kidolgozására. Dee munkái arról híresek, hogy hétköznapi pillanatokat örökítenek meg, amelyek mégis mély jelentést hordoznak. Gyakran használ hétköznapi tárgyakat szimbólumként, hogy az emberi érzelmek és tapasztalatok szélesebb narratíváit közvetítse. A részletek iránti precíz figyelme és az a képessége, hogy egyszerre teremtsen ismerős és titokzatos hangulatot, nagyban inspiráltak engem. Ebben a festményben Dee módszerét követtem, életet és jelentést adva élettelen tárgyaknak. A csésze, a cukortartó és a kanál nem csupán tárgyak – mindegyikük szereplőként jelenik meg, saját jelentőséggel. Dee hatására felfedeztem a jelenlét és hiány közötti feszültséget. A festmény éppúgy arra készíti a nézőt, hogy a látható részletekre figyeljen, mint arra, hogy a láthatatlanról elmélkedjen.

A tárgyak elrendezése szándékosan kiegyensúlyozott, ugyanakkor feszült dinamikát hoz létre. Az üres csésze középpontban áll, vonzva a figyelmet, míg a cukortartó és a kanál keretet adnak a jelenetnek, irányítva a tekintetet. A kanál tükröződése szinte szürreális elemet ad a kompozícióhoz, utalva egy olyan jelenletre, amely egyszerre van jelen és hiányzik. A festmény technikai és érzelmi kísérlet is volt egyben. A korlátozott színpaletta miatt tudatosabban kellett döntenem arról, hogyan közvetítsek hangulatot és atmoszférát. A finom árnyalatok és kontrasztok a jelenet csendes melankóliáját tükrözik.

A Emlékek a Reggeli Kávé Mellett elmúló pillanatok és az általuk hagyott történetek meditációja. Arra hívja a nézőt, hogy megálljon, elmélkedjen, és talán felismerjen egy darabot a saját életéből az üres csészében és az érintetlen cukorban. Az idő, amelyet Modenában töltöttem, Peter Dee művészi hatásával ötvözve tette ezt a festményt többé egyszerű képnél – narratívává, kérdéssé és a magány és választás csendes tükrévé.